

LEGANIE (9) *sb n*

lég- (1), leg- (1) *OpecŻyw* (1 : 1); a *jasne, końcowe e pochylone*.

sg N légani(e) (3). ◊ *D léganiu* (2). ◊ *A léganié* (1). ◊ *I léganim* (1). ◊ *L léganiu* (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVII w. s.v. legać.

1. *Leżenie w czasie snu, spanie* (5) : Też wleganiu [*kotne owce*] bok odmieniaią, bo od wiofny aż do Iefieni zawfze na ieden bok legaią *FalZioł* IV 2d; á przykazał [*Likurgus*] aby im [*dzieciom*] żadnych poŃcieli ku leganiu nie dawano. *BielŻyw* 27; *GlabGad* D8; *BielKron* 272v.

Wyrażenie: »na ziemi leganie« (2): Przywykł z lat młodych wielkim poŃtom/ nieŃpánium/ ná ziemi legánium *SkarŻyw* 117.

2. *Posłanie, miejsce do spania* (4) : gdyż cij krol nad krolmi w Ńwym narodzeniju wołal vcćcijtz léganijé oŃtreé/ vbogię/ niźli waŃŃe miekkie ij bogaté. *OpecŻyw* 16, 16; Do tego Ńluzą ludźiem poboźnym modlitwy/ poŃty/ bicźowanie/ włoŃienice/ twarde legánie *WujJud* 211; *SkarŻyw* 459.

W charakterystycznych połączeniach: *leganie bogate, miękkie, ostre, twarde* (3), *ubogie* (2).

Cf **LEGAĆ**